

Αθήνα 3-12-2005

ΕΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ

(Ως εκπρόσωπος της Υπουργού Παιδείας στην ημερίδα για την 3^η Δεκεμβρίου –
Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία (2005), Αθήνα)

Γνωρίζουμε όλοι μας ότι ο αιώνας μας είναι ο αιώνας της γνώσης. Η γνώση συνιστά πλέον αγαθό πρωτογενές για την ευημερία πολιτών και κοινωνιών. Η εξέλιξη της εποχής μας απαιτεί μια συνεχή διαδικασία πρόσκτησης της γνώσης και, επομένως, ένα εκπαιδευτικό σύστημα «ανοικτό», ικανό να παρέχει ίσες ευκαιρίες μάθησης αλλά και δυνατότητες ολόπλευρης ανάπτυξης της προσωπικότητας και κοινωνικοποίησης όλων των μαθητών.

Αυτό σημαίνει ότι το σύγχρονο σχολείο δεν πρέπει να αποκλείει κανέναν. Το σύγχρονο σχολείο δοκιμάζεται και καλείται να δείξει φαντασία, δημιουργικότητα, έμπνευση, ευελιξία, αφοσίωση και συνεργασία όλων των παραγόντων που συμμετέχουν σ' αυτό.

Η Πολιτεία έχει κάνει ένα σημαντικό βήμα προς την οργάνωση της Ειδικής Αγωγής με τη θέσπιση της Νομοθεσίας περί Ειδικής Αγωγής και την υλοποίησή της.

Με την έννοια της ισότιμης πρόσβασης στη γνώση των μαθητών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, στην Ευρώπη σήμερα προωθείται η «Συμμετοχική Εκπαίδευση» ή «Συνεκπαίδευση».

Ο Ευρωπαϊκός Φορέας για την ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής, μέλος του οποίου είναι και η Ελλάδα, με την υποστήριξη και συνεργασία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αναγνωρίζει ότι η συμμετοχική εκπαίδευση ή, όπως αναφέρεται στη Χάρτα του Λουξεμβούργου (1996) «Ένα Σχολείο για Όλους», παρέχει μια σημαντική βάση για την εγγύηση ισότητας ευκαιριών για τους μαθητές με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, σε όλους τους τομείς της ζωής: εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση, εργασία, κοινωνική ζωή.

Η συνεκπαίδευση αποσκοπεί στο να υιοθετήσουν οι μαθητές θετική στάση απέναντι στους συμμαθητές τους με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, έτσι ώστε μέσα στο πνεύμα της αλληλοαποδοχής και της συνεργασίας να ενταχθούν στην ομάδα.

Η συμμετοχική εκπαίδευση όμως απαιτεί και εκπαιδευτικούς λειτουργούς, οι οποίοι είναι εκφραστές της ένταξης, αφού αυτοί διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο όχι μόνο στη μάθηση και την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των μαθητών, αλλά και στην ενίσχυση των κοινωνικών σχέσεων μεταξύ τους.

Τέλος, σημαντικός για την επιτυχία των στρατηγικών της συνεκπαίδευσης είναι ο ρόλος των γονέων. Οι γονείς έχουν λόγο και συμμετέχουν στο σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση της εκπαίδευσης του παιδιού τους.

Με δεδομένο ότι η εκπαίδευση καθίσταται το ισχυρότερο συγκριτικό πλεονέκτημα για άτομα και κοινωνίες, η Πολιτεία διαμορφώνει την εκπαίδευση των μαθητών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, με όραμα και, κυρίως, με πνεύμα ισοτιμίας.

Βιβλιογραφία

1. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, DGXXII, 1996, Ο Χάρτης του Λουξεμβούργου, Βρυξέλλες, Βέλγιο
2. Ευρωπαϊκό Φόρουμ για Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, 2002, Η Διακήρυξη της Μαδρίτης: Μη- Διακρίσεις Συν Θετική Δράση Συνεπάγεται Κοινωνική Ένταξη, Βρυξέλλες, Βέλγιο
3. Ευρωπαϊκός Φορέας για την Ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής. Εκδότης: Meijer, C.J.W., 2003, Συμμετοχική Εκπαίδευση και Πρακτικές στη Σχολική Τάξη, Middelfart, Δανία
4. Τριπόδης. Ν., 2005, Ιδεολογικές επιδράσεις στην ειδική φυσική αγωγή στην Ελλάδα τον 20^ο αιώνα, Διδακτορική διατριβή, Αθήνα

Νικόλαος Τριπόδης
Δρ Καθηγητής Φυσικής Αγωγής